

عنوان مقاله:

جایگاه شهر الکترونیکی در دولت الکترونیکی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی شهر الکترونیک (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

نسرین تاج نیشابوری - کارشناس فنی مرکز تحقیقات مخابرات ایران

علی اکبر جلالی - دانشیار دانشکده برق دانشگاه علم و صنعت

خلاصه مقاله:

شهر الکترونیکی عبارت است از امکان دسترسی الکترونیکی شهروندان به کلیه خدمات و سرویس های بر خط ادارات، سازمانها و اماکن درون شهری و دستیابی به اطلاعات مختلف مورد نیاز به صورت شبانه روزی و هفت روز هفته به شیوه ای با ثبات، قابل اطمینان و امن و محرمانه. شهروند الکترونیکی فردی است که توانایی استفاده از فناوری اطلاعات را در انجام امور روزمره خود داشته باشد و بتواند خدمات مورد نیاز خود را با استفاده از ابزارها و سیستم های الکترونیکی از منزل، ادارات و موسسات ذیربط دریافت نماید. بنابراین شهروند الکترونیکی کسی است که در محیط کار، محل تفریح، آموزش، ارتباطات روزمره و تراکنش های مالی بتواند ابزارهای الکترونیکی مختلف از جمله رایانه و اینترنت را به خدمت بگیرد و به راحتی امور مختلف روزمره خود را انجام دهد. در واقع شهروند الکترونیکی، جزء شهروندان جامعه اطلاعاتی جهانی می باشد که به دنبال زندگی مدرن متناسب با هزاره سوم بوده و می خواهند زندگی جدیدی را با استفاده از کاربردهای فناوری اطلاعات تجربه نمایند و با سایر اقوام جهان با صلح و دوستی زندگی کنند. اساسی ترین بعد جامعه اطلاعاتی آن است که شهروندان بتوانند در تولید، توزیع و استفاده از اطلاعات مفید و ارزشمند آزاد باشند و توانایی مبادله الکترونیکی اطلاعات داشته باشند، و علاوه بر آن بتوانند توانایی ها و مهارت های خود را به کار گرفته و آن را توسعه دهند. یک شهروند جامعه اطلاعاتی زمانی می تواند بهترین کیفیت زندگی هزاره سوم را تجربه نماید که در یک شهر الکترونیکی زندگی کند و ارتباط آن را با دولت الکترونیکی بشناسد و در زمینه استفاده از رایانه و اینترنت تخصص و تجربه کافی را داشته باشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/53211>

